

IRODALOM FEKETTÉNT FEHÉREN

Irodalmi és kulturális folyóirat

Kutasi Horváth Katalin: Vízirózsák bűvöletében

PUNDIRKÁK 22 TÉMÁRA

A Vizuális Pedagógiai Műhely kiadványa – 2020/01. szám

Kutasi Horváth Katalin: Remény (Zebegény, kálvária)

ELŐSZÓ

Megszokhatták olvasóink, hogy a Feketén-Fehéren egy-egy számát egy-egy alkotónak szenteljük, most azonban rendhagyó módon egy új versformára, a pundurkára szeretnénk irányítani a figyelmet. Ezt a kedves hangzású - a terjedelemre utaló - elnevezést és formát a Kortárs Magyar Irodalom - Barátok Verslista csoport vezetője, Baranyai Attila teremtette meg.

A folyóiratban szereplő huszonekét téma megegyezik az 1150 haiku és az 1150 apeva című antológiánkban szereplő fogalmakkal, érzésekkel: a születéstől a halálig a bennünk leginkább munkálkodó gondolatok, a minket legjobban meghatározó finomabb, szelídebb érzelmek, vagy akár indulatok jelennek meg bennük, s a versek létezésünk legalapvetőbb pontjait érintik.

A 17 szótagos haiku és a 15 szótagos apeva már rádöbbsentette az alkotókat, hogy nem is olyan könnyű ilyen kis szűkre szabott keretek közt tömören kifejezni, ami gondolatfoszlányokban megjelenik bennünk, s bizony lassabban körvonalazódnak, kristályosodnak szavakba a sokszor ösztönös, még homályban bujkáló érzések. A 18 szótagos pundurkára ez ugyanúgy áll, ráadásul nincs „kiugrás”, nagyobb lendület, tetőpont, mint a haikunál, és nem úgy építkezik, hogy egyre bővül, mint az apeva, hanem szép lassan fogy el a felére: 6-5-4-3 szótagos sorokba szorítja a szerző, ami szívéből, lelkéből kikéredzkedik.

Egy 22 héten át tartó pundurkafolyam, játékos pályázat eredménye az, amit most kézben tarthatunk, s amiből csemegézhetünk. Az előzsűri hetente átlagosan 150-200 versike közül választotta ki a legjobbakat, összesen csaknem négyezer pundurka érkezett be. Ezek közül most 616 olvasható itt. Ez a nagy szám mutatja a versforma sikerét, alkalmasságát, eredményességét pedig hadd döntse el az olvasó, hisz a pundurka akkor él, akkor marad fenn, ha van, kit megérint, kit szíven talál, ha van, ki érdeklődéssel szemezget, olvasgat belőlük, s ha van, kiben elindít egy újabb gondolatsort, ha van, ki ugyanúgy érez, mint az alkotó, csak valahogy még nem sikerült így megfogalmaznia, szavakba öntenie a bonyolultat, a nehezen megragadhatót.

A szerelem, a barátság, a születés, a nevetés, a vágyakozás és a halál volt a legnépszerűbb téma, ezekre született a legtöbb 18 szótagba szorított gondolat, 42 fő vett részt a pundurkafolyamban. Reméljük, a színes gyűjtemény által még többen megkedvelik ezt a formát, mely méltó párja a haikunak és az apevának.

Akinek pedig megtetszik ez a forma, olvashat, írhat friss gondolatokat újabb és újabb témákban A Facebook Pundurka csoportban. Jó mazsoláztatást!

Kutasi Horváth Katalin

SZÜLETÉS

Herczeg-Vecsei Katalin:

Kiszakadó sóhaj -
múló fájdalom,
örömnkben
felsírunk.

Szakályné Nagy Irén:

Törékeny burokból
Élet és halál
A Fény útján
Születik

Győri Nagy Attila:

szárba szökken egy fa
tör az ég felé
életre kelt
a kis mag

Petres Katalin:

Szíved alatt hordtad,
szívedben hordod,
érte dobog
a szíved.

Blažekné Benik Mária:

Megszülettél fájón
Mint egy gondolat
Kínok közt és
Felsírtál

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Fáj a lét, de élni
kell: mindannyian
küzdelemre
születtünk.

Varga Árpád:

Mag, csíra, friss hajtás;
mindenekelőtt
létrejövő
gondolat.

Szabóné Horváth Anna:

Vajúadás gyümölcse
burkából kihull,
S mikor felsír,
ringatod...

Balla Zoltán:

Világi vándorút
tele titkokkal -
esély földi
javakra.

Sági Klári:

Szívemmel védtelek,
testemben nőttél,
megszülettél,
ember vagy.

Milló Ildikó:

A Világ sóhaja
lúktet szívedben -
születésed
ritmusa

Zsatkovics Edit:

szűkös alagútból
jóhiszeműen
préselődünk
világra

Buday Anikó:

Kézben tolla, az
asztalon papír,
verse szívből
születik.

Dobó Georgina:

Felsírtam sok éve,
Hisz már akkor úgy
Fájt és sajnált
Az Élet.

Győri Nagy Attila:

bizonytalan szemek
hunyorítanak
hívogató
fényekre

Bóhm Etelka:

Lelkek feladata:
új testben lelni
életet, új
reménnyel....

Szörényi Vanda:

egy mindent eldöntő
válasz arra hogy
megnéznéd-e
világra

Szabó Eszter Helka:

Lelkessel vártalak.
Testemmel fájtam
e világra
lényedet.

Petres Katalin:

Születés vagy halál:
mind végállomás -
új utazás
kezdeté...

Klotz Mária:

csodalény a méhben
két apró sejtből
rajzolódik
emberré

Gáthy Emőke:

egy meg egy az kettő
gyakran négy vagy több
a születés
csodája

Tuboly Erzsébet:

Csoda a születés,
szép misztérium.
Oka titok,
rejtélyes.

Szakályné Nagy Irén:

Szerelmemvirágok
Szétszórt magjából
Zsenge hajtás -
Újszülött

Dobó Georgina:

Megszülettem, hogy bús
Bánata legyenek
E parányi
Világnak.

Blažekné Benik Mária:

Áldást vagy gyötrelmet
Bút vagy küzdelmet
Szült világra
Jó anyám

Herczeg-Vecsei Katalin:

Veled együtt én is
világra jöttem.
Megszülettem
anyaként.

Péteriné Jencski Erzsébet:

És felsírt a gyermek,
fájt a légvétel,
a mosolya
boldogság...

Szabó Eszter Helka:

Én, az életfának
újabb hajtása,
kivirágzom
köztetek.

SZERELEM

Horváth-Tóth Éva:

Irigylem a napfényt,
hogy simíthatja
csókja bíbor
ajkadat.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Sakkozni tanít a
kedvesem, egyszer
királynője
lehetnék...

Black Ice:

Elszakíthatatlan,
megfoghatatlan
lélekhúrunk
pengése.

Bőhm Etelka:

Hogy mit jelentettél
nekem - hiányod
tanítottatta
meg velem...

Szabó Edit Irma:

Tökéletes gyémánt,
csiszolt szerelem:
lélektársad
rád talált.

Buday Anikó:

Sóhajom száll felhők
fölé, szél fújja
szíved felé,
örök vágy.

Milló Ildikó:

Szerelmed ígérted!
Gesztenyevirág -
akaratlan
- volt tanúnk.

Szörényi Vanda:

percek hurrikánja
sodor egymáshoz
de szellővé
csitulunk

Blažekné Benik Mária:

Kék tenger vizében
Úszik a remény
Nap táncol a
Peremén

Szabóné Horváth Anna:

Felhevült érzések
ölelkezése
éget, perzsel
egymásba.

Petres Katalin:

Derült égből villám,
váratlan csapás,
elvarázsol:
szerelem.

Buday Anikó:

Szívem köré tuskés
koszorút fontál,
vérem cseppje
porba hull.

Dobó Georgina:

Szerelmünk kincse egy
Mosoly, bölcsőből
Felsíró kis
Tünemény.

Black Ice:

Magatehetetlen
lehetetlenek
szerenádja:
Szerelem.

Zsatkovics Edit:

ha egymáshoz érünk
tűzliliomot
érezhetek
karodban

Balla Zoltán:

Vulkántűz testekben -
két szem felragyog,
kéz a kézben
andalog.

Sági Klári:

Ölelésed forró,
csózkod megbénít,
akaratom
elveszett.

Herczeg-Vecsei Katalin:

Amikor velem vagy,
megédesülnek
a keserű
napok is.

Szakályné Nagy Irén:

Szenvedély szívben
Fakadó vadság
Ága-bogán
Vadrózsa

Dóczi Hajnal:

érzelemtér tágul,
holdfényfonállal
köti össze
egy-szívük

Blažekné Benik Mária:

Hulló rózsaszirmok
Mind Neked küldöm
Érintsék meg
A szíved

Balla Zoltán:

Szíved feszülése
egy imádott nő
után, vággyal
tetézve.

Domokos Edit:

Egy érzés elragad...
Ámulva nézlek!
Rabod lettem -
örökre!

Klotz Mária:

ne beszélj annyit már
a csend beszédes
szavak nélkül
megérzed

Domokos Edit:

Szerelem? Álomkép,
vággy, kétely, öröm.
Lila köd ül
szememen...

Szabó Eszter Helka:

Innék lábnyomodból
mohos pataknál,
ha őz lennék,
kedvesem.

Takács Dóra:

Mi egy napot élünk,
Egy holdat nézünk,
Együtt ér el
Végzetünk.

Dóczi Hajnal:

két szempár fogódzott
némán egymásba,
hangtalanul
egybeforrt

BARÁTSÁG

Horváth-Tóth Éva:

Egy kávét ittunk meg,
kortyonként nyíltunk,
s kapcsolódtunk
egymáshoz.

Buday Anikó:

Nem kér fizetséget,
nem kér hálát,
ott van, ha kell,
szótlantul.

Balla Zoltán:

Önzetlen kötelék
két ember között:
bizalommal,
hűséggel.

Klotz Mária:

egy barát nyitott könyv
mindent tud rólad
kincses tárháza
lelkednek

Szörényi Vanda:

mikor nem kell egymás
gondolatában
keresgéltni
mert rend van

Szabóné Horváth Anna:

Osztozni minden jón,
ültni titkokon,
s kitartani
bajban is...

Petres Katalin:

Mi megértjük egymást
félszavakból is,
sőt, csendünk is
beszédese.

Győri Nagy Attila:

egy erős kapocs, mely
törhetetlenül
kíséri az
életünk

Szakályné Nagy Irén:

Őszinte barátság,
Könnyel, mosollyal
Megpecsételt
Szövetség.

Blažekné Benik Mária:

Az igazi barát
Érzi lelkedet
Lüktető bús
Szívedet

Buday Anikó:

Nem kell a szó, beszéd,
szememből olvas,
érzi lelkem
viharát.

Petres Katalin:

Titkaink nagy részét
együtt őrizzük,
barátságunk
hű lakat.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Te vagy a barátom,
minden titkomnak,
örömömnek
tudója...

Zsatkovics Edit:

Együtt voltunk ketten
fél évszázadig,
ikerlelkem
égbe ment...

Sági Klári:

Örök a barátság?
Százból talán egy.
Szétszóródunk,
változunk.

Petres Katalin:

Sok idő telhet el,
nincs szemrehányás,
a találkozás
csak öröm.

Herczeg-Vecsei Katalin:

Közös gondolatok,
egyforma lelkek.
Ikrem vagy más
szülőkkal.

Buday Anikó:

Örömben, bánatban,
harcban, békében
melletted áll,
támaszod.

Szabó Eszter Helka:

Az igaz barátság
jutalmat nem vár.
Nemecsek-lét.
Önzetlen.

Herczeg-Vecsei Katalin:

Te mindig megérezed,
ha valami fáj.
Próbálsz gyógyírt
találni.

Milló Ildikó:

Barátom! Nélküled
szívem szomorú
szimfóniát
dudorász.

Tuboly Erzsébet:

Elszálltak az évek,
de szilárd a híd
lelkeink közt:
szívárvány.

Petres Katalin:

Sikerednek örül,
a kudarcokból
talpra állni
lelkesít.

Szabó Eszter Helka:

Barátja figyel rá.
Szeme nyitott könyv.
Belelapoz
csendjébe...

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Jobban ismer, mint te
önmagadat? Hát
lehet, hisz' a
barátod!

Blažekné Benik Mária:

Ha zavaros vízen
Úszik kis hajód
Az iránytűd
Egy barát

Domokos Edit:

Lelkem a tiédben
megkapaszkodott,
így lettünk két
jó barát.

Dóczy Hajnal:

teljes bizalommal
megnyilvánulni
önmagamként
ővele

NEVETÉS

Péteriné Jencski Erzsébet:

Olyan vagy, mint egy rég
elkóborolt, víg
nevetés, jöjj,
várlak még...

Balla Zoltán:

Tündérek táncolnak
lelkednek mélyén:
kacagásuk
arcodon.

Kutasi Horváth Katalin:

Miért nevensz rajtam?
Gúnyolsz, vagy tréfám
tartott tükröt
elébed?

Herczeg-Vecsei Katalin:

Kerek erdő mélyén
édesen csengő
tündérkacaj
hallatszik.

Buday Anikó:

Olykor nevető szép
szemed álca, hisz
belül zokogsz, s
szíved fáj.

Sági Klári:

Mosolyog rám az ég,
vele nevetek,
vidám kedvvel
szárnyalok.

Győri Nagy Attila:

mosollyal kezdődött
fuldoklással és
fetrengéssel
végződött

Domokos Edit:

Könny csillan szemedben,
de nem bánat ez,
szívből jövő
nevetés!

Kutasi Horváth Katalin:

Szívből nevetni már
elfelejtettem,
taníts újra
kacagni!

Kutasi Horváth Katalin:

Mókából eredhet,
sírást gerjeszthet
gúnyos tréfád
ostora.

Szörényi Vanda:

két kis gödröcskédbe
ültetem magam
hogy tápláljon
mosolyod

Péteriné Jencski Erzsébet:

Kacagásodban ma
boldogság járt itt,
és mosolyt csalt
arcomra...

Dobó Georgina:

A halál kacaja
Járja át gúnyos
Csendjét közöny
Létemnek.

Dobó Georgina:

Nem szabad nevetni,
Ha fáj, el kell biz'
Sírni búdnak
Bánatát!

Blažekné Benik Mária:

Szemed könnyel teli
Ha sírsz vagy nevensz
Lecsepegő
Érzelmek

Blažekné Benik Mária:

Melletted tanultam
Örülni-sírni
Szívemből úgy
Igazán

Buday Anikó:

Kacagó gyöngy hangja,
lelkemnek édes,
bús emléke
örökre.

Buday Anikó:

Nevetés - angyalok
ajándéka, hogy
mindig boldog
lehesseél.

Balla Zoltán:

Másokon nevetni
aljas lelkület,
de magunkon
élvezet.

Kutasi Horváth Katalin:

Kacajod édesen
gyöngyöz a múltból,
hadd hörpintsek
belőle!

Milló Ildikó:

Nevetéseddel is
simogatsz, szeretsz.
Hegyen kereszt
térdepel.

Klotz Mária:

A lélek szirmai
járják a táncot,
nevetésben
törnek ki.

Blažekné Benik Mária:

Tündérgertben járok
Mosolyognak rám
A szerelem-
Virágok

Szakályné Nagy Irén:

Az élet színterén
Rozsdás szíveket
Gyermekekacaj
Balzsamoz

Kutasi Horváth Katalin:

Boszorka-bájital
volt poharamban,
mosolyt fakaszt
ajkamon.

Gáthy Emőke:

Szívünkben gyötirelem
de arcunk nevet
így neveltek
tévesen

Klotz Mária:

csend selymén muzsikál
fülemben egy mély
kacaj, emlék
a múltból

Blažekné Benik Mária:

Mi a nevetés - a
Lélek mosolya
Vagy a szívnek
Sóhaja

DÜH

Klotz Mária:

Ó, ha bosszút forralsz,
mindig veszítesz,
büntetésként,
a jó győz.

Juhász Pál:

Pulykaméreg csókja
Arcom pírján ég.
Szemem lángol,
Ordítok.

Zsatkovics Edit:

héják és karvalyok
tépték bizalom-
galambomat
haragszom

Kutasi Horváth Katalin:

Hétfejű sárkányok
tüzes fájdalma
lángol bennünk:
haragunk.

Győri Nagy Attila:

fortyogó indulat
robbanni készül,
sötétlő ég -
vihar lesz

Buday Anikó:

Szorongó lelkemből
vulkánként tör föl
a sok lenyelt
szótlanság.

Szörényi Vanda:

egy ajtó amelyik
könnyen kinyílik
de nehezen
záródik

Szörényi Vanda:

világörökséggé
váló érveid
hevesen is
hevesek

Kutasi Horváth Katalin:

Szemedben parázslík
indulatod már,
szavaiddal
megperzselsz.

Milló Ildikó:

Dühöd tépte lelkem
romjain látom
gyökerezni
életem

Szabó Eszter Helka:

Törnék-zúznék. Tilos.
Egy perc a válás.
A dühöm csak
árt nekem.

Sági Klári:

Tányért földhöz vágni,
jót kiabálni
olykor hasznos,
jót tehet.

Klotz Mária:

haragos lélekkel
jaj, ne feküdj le,
álomméreg
átítat

Kutasi Horváth Katalin:

Villámmal sújtottál,
megharagudtál,
belém nyilalt
a szégyen.

Blažekné Benik Mária:

Mérlegen a méreg
Háborog a düh
Mélyen alszik
A béke

Szabó Eszter Helka:

Vörös fejek gyűlnek
'Fészbúk-kép' alatt.
Dühös sereg.
Tisztogat.

Szabóné Horváth Anna:

Vakká tesz érzelmet,
feldúlttá lelket,
s indulattal
támad rád.

Klotz Mária:

Bosszúság, harag, düh,
indulatosság,
keserűség -
egyformák.

Szabó Eszter Helka:

Piros hasú harag
üldözőbe vett.
Elkergetni
nem tudom.

Szabó Eszter Helka:

A dühe kormozza,
gyötri napjait.
Tükre törik
miatta.

Szörényi Vanda:

valójában nem vagy
a tudatodnál
de dühöd ezt
nem tudja

Tuboly Erzsébet:

Nagy gejzirként kitört
dühöd elillan
nyomtalan, ha
mosolyogsz.

Horváth-Tóth Éva:

Keserű mérgednek
epéjét oltod
belém, dühöd
elemészt.

Domokos Edit:

Annyiszor mondtam már,
ne bosszants, kérlek!
Felrobbanok
dühömben!

Balla Zoltán:

Dühöddel nem sokra
viszed, csak öled
önmagadat -
hiába.

Balla Zoltán:

Fogával vicсорít.
Dúl-fúl magába'.
Ütne, vágna
pofába.

Szakályné Nagy Irén:

Dühöngve pörölt a
Semmiért; éppen
Ezért - kívül
Maradtam.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Dühös vagyok, a szív
- szerelmed jele
fába vésve -
begyógyult...

SZÉPSÉG

Szabó Eszter Helka:

Ki belülről ragyog,
kívül rajzol rá
Isten keze
egy napot.

Győri Nagy Attila:

felragyogva némán
csupa ámulat,
kristálytisztán
tündököl.

Kutasi Horváth Katalin:

Sziporkázó hóban
csillanó remény,
napsütötte
ábrándkép.

Sági Klári:

Sugárzó napfényben
illatozó kert,
madárhangon
zene szól.

Juhász Pál:

Ringó csípő, kebel,
Hosszú hajsátor.
Mosolyéden,
Varázslat.

Herczeg-Vecsei Katalin:

Amikor haragja
báját emészti,
szépnek látom
akkor is.

Holécziné Tóth Zsuzsanna:

Ó, mennyi szépség! Kék
ég, zöld lomb, sok virág!
Értünk nyílik,
itt a nyár!

Szabó Eszter Helka:

Kikel az új mag.
Nyílik a virág.
Szirmát szórja
szépséged.

Dobó Georgina:

Örökké tart az a
Szépség, mely szívnek
Mélyéről kel
Szárnyakra.

Blažekné Benik Mária:

Szép a nyár szép a tél
Szép a vágy a fény
Szívből remél
Aki él

Zsatkovics Edit:

Kaméliavirágom
hála és szépség
jelképe vagy
örök nő

Szörényi Vanda:

minden pillanatban
szépséged érzem
ahogy ível
mosolyod

Blažekné Benik Mária:

A kimondott szónak
Is van szépsége
Megérinti
A lelked

Péteriné Jencski Erzsébet:

Hold nézi magát a
tó tükrében, és
szépnek látja
képmását...

Kutasi Horváth Katalin:

Kagylóban szunnyadó
titokzatosság,
ébredező
igazgyöngy.

Petres Katalin:

Maga a természet
alkotja mindig
az igazi
szépséget.

Klotz Mária:

A szépség bensőddel
kiül arcodra,
átüt rajtad,
sugárzik.

Szabóné Horváth Anna:

Lelked láthatatlan,
ismerem színét,
a múlt súgta
meg nekem...

Sági Klári:

A szépség nem örök,
múlása fájó,
hozzászokni
oly nehéz!

Milló Ildikó:

Sűrű lélekerdő
lombjából áradt,
ragyogott rám
szépséged.

Kutasi Horváth Katalin:

Illatozó szirmok,
bódító vágyak,
keblek árnyán
rózsapír.

Szakályné Nagy Irén:

Sziklakerti lámpás
Kalapján pille
Cikkan, szárnya
Színt játszik.

Juhász Pál:

Folyóban fürdő Hold
csillagköntöse,
Meztelen vágy
szépsége.

Szabó Eszter Helka:

Bazaltorgonák közt
szebben szól a szél.
Táncra kéri
a tavat.

Kutasi Horváth Katalin:

Türkiz ég tükrében
ezüst dér ragyog,
nap sugara
kontúroz.

Tuboly Erzsébet:

Ami szíved, lelked
fényvel tölti meg,
elvarázsol,
szép lehet.

Sági Klári:

Kis bájos pofikák,
babák szépsége,
minden arcra
mosolyt csal.

Klotz Mária:

szép szemű szerelmem
szóvirágokat
szór a fénybe
szemezget

FÉLTÉKENYSÉG

Szörényi Vanda:

Shakespeare zöld szeműje
kontaktlencsét még
sose hordott
hiszen vak

Mayer Zsó:

Bizalmatlan szemed
írised maró
félelemmel
telt kétely.

Petres Katalin:

Féltés, féltékenység
egy töről fakad,
hajtása nem
ugyanaz.

Balla Zoltán:

Lelked nyomorodik,
szíved sajog, ha
féltékenység
kuszálja.

Zsatkovics Edit:

zöld szemű szörnyeteg
szerelemgyilok
bizalom kell
fagyöngycsók

Szörényi Vanda:

megérthetnéd végre
kincsed akkor kincs
ha megtartod
értékét

Szabóné Horváth Anna:

Zöld szemed sandán néz,
elvakul az ész,
mi nem is volt,
számunkérsz...

Buday Anikó:

Őszi fán kopasz ág,
féltékenyen nézi
zöld fenyőnek
levelét.

Kutasi Horváth Katalin:

Bársonyos hangodat
ne hallhassa más,
csókom forrjon
ajkadra!

Bőhm Etelka:

Kalitkába zárlak,
szárnyaszegetten
gondolatod
is enyém...

Blažekné Benik Mária:

Harcolni nem fogok
Ha Neked más kell
Utat mutat
A hajnal

Blažekné Benik Mária:

Elszórtad szívemben
A féltékenység
Kételybe zárt
Magjait

Dobó Georgina:

Bár lehetnék nyárban
A lány szellő, hogy
Simogassam
Ajkadat!

Győri Nagy Attila:

ha valaki más kell,
én elengedlek,
tévedés volt
ittléted

Szabóné Horváth Anna:

Szerelemhez nem kell
bilincs, az érzés
belül dobban
szabadon.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Hogy mi a beteges
féltékenység? Egy
Ketrec, melyből
nem törsz ki.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Szívem téged szeret,
lelkem veled él,
ne nézz másra,
higgy, remélj...

Herczeg-Vecsei Katalin:

Rothadó cseresznye
irigyen nézi
a szilvafa
virágát.

Szabó Eszter Helka:

Féltékenység szüli
az agressziót.
Önpusztító
robot lett.

Sági Klári:

Ha a féltékenység
istene lennék,
megszüntetném
önmagam.

Klotz Mária:

ostoba birtoklás
féltékeny ember
kábítószer
pótlása

Klotz Mária:

cserepekre hullás
mire észhez térsz
elgurulnak
véged van

Milló Ildikó:

Féltékenység! Ahány
arcod van bennem
- kudarcod is -,
mind talány!

Szabó Eszter Helka:

Olyan, mint a kakukk.
Idegen madár
a fészekben.
Lám, kitúr!

Buday Anikó:

Hitem megrendült már,
szavad fülemnek
néma, látom,
mást szeretsz.

Herczeg-Vecsei Katalin:

Falevél fonákján
féltékeny csiga:
„Hogy elsuhan
az idő!”

Kutasi Horváth Katalin:

Hogyha én nem látlak,
Ne is létezzél,
másnak ne égj,
ne lobogj!

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Még érzem, hogy szeretsz.
De ha nem vagy itt,
hogy hihetném
el neked?

REMÉNY

Szörényi Vanda:

hogya nem találnál
azt mindenképp tudd
a reménnyel
lógok épp

Kutasi Horváth Katalin:

Puha pihék bolyha
legyez, a remény
alig érint,
s tovaszáll.

Klotz Mária:

a pokol bugyrában
is találsz reményt
új nap, új fény
pislákol

Dobó Georgina:

Mindmáig szívemben
Halvány szikrája
A reménynek,
Hogy Te s Én...

Szabó Eszter Helka:

Viharvert Balaton,
rongyos felhőid
nem látszanak.
Szivárvány!

Balla Zoltán:

Kifogyhatatlan a
reménység kútja,
mely léted
támasza.

Kutasi Horváth Katalin:

Megcsillan a tóban
kacéran a nap,
derűt tükröz
mosolya.

Blažekné Benik Mária:

A végtelenségben
Pihen a véges
Reménytelen
Bús remény

Blažekné Benik Mária:

Huncut nevetésed
Remény az éjben
Egy szerenád
A szívnek

Kutasi Horváth Katalin:

Nem baj, ha már részben
lobbansz csak bennem,
de ne aludj
ki végleg!

Szabó Eszter Helka:

Ahogy duzzad a mag,
úgy nyílik a héj
újrakezdés
hitével.

Buday Anikó:

Remény nélkül üres
a lélek, szomjas
a szív és vak
a szemünk.

Buday Anikó:

Szívemnek szunnyadó
hamvából kelt fel,
újraéled
reményem.

Blažekné Benik Mária:

Útra kelt a remény
Zsákutcába ért
Elsodorta
Már a szél

Péteriné Jencski Erzsébet:

Az álmainkat csak
reménybe takart
tetteinkkel
érjük el...

Szörényi Vanda:

rájöttem szeretem
úgy összeszoktunk
nélküle már
nem élnék

Kutasi Horváth Katalin:

Ott bujkálsz még bennem.
Életre hívlak.
Oly sok vágyam
porba hullt!
24

Bőhm Etelka:

Csalfa remény adott
hitet - hiába,
bizalmamat
vesztettem.

Milló Ildikó:

Remény kínált békét
Déliab mosoly
súgta halkán
szerelmét

Horváth-Tóth Éva:

Van, hogy a remény rossz.
Hinni hiába:
hosszúra nyúlt
szenvedés.

Kutasi Horváth Katalin:

Halvány derű fénylik
szájad szögletén,
remény bujkál
szemedben.

Sági Klári:

Fény és varázsjáték,
szivárványsugár,
a fény remény,
abban élj!

Blažekné Benik Mária:

A végtelenségben
Létezik és él
Küzd és harcol
A remény

Blažekné Benik Mária:

Egy kialvó parázs
Hamu a szélben
Mi remegve
Tovaszáll

Kutasi Horváth Katalin:

Hegyek sóhajtoznak,
velük lélegzel.
Égbe nyúlik
vágatok.

Klotz Mária:

A remény egy érzés,
mint a szél, átjár,
benned bujkál,
motoszkál.

Szabó Eszter Helka:

Beszánt a sors-eke.
Mély barázdából
is feltörhetsz
a fényre.

Blažekné Benik Mária:

Szemed ragyogása
Szélben lobogó
Tüzes mámor
Elbódít

IHLET

Szabó Edit Irma:

Versbe álmodtalak.
Fényúton lettél
teremtő szó,
örömkód.

Szörényi Vanda:

az ihlet a költő
boldogsága sőt
szeme fénye
az éjben

Petres Katalin:

Az ihlet ajándék,
alkotó ember
kiváltsága,
csodaszép.

Buday Anikó:

Lelkem sarkából ha
előbújik, a
tollam táncol
kezemben.

Győri Nagy Attila:

múzsámmá fogadlak,
táncolj, énekelj,
hozz nékem új
ihletet!

Kutasi Horváth Katalin:

Te ötletet forralsz,
míg én kisütök
múzsáimmal
valamit.

Péteriné Jencski Erzsébet:

S végül, Te, kit öreg
szívem oly nagyon
megszeretett,
ihlet vagy...

Szabó Edit Irma:

Az ég és föld között
fényspirál forog,
benne szavak
szédülnek.

Kutasi Horváth Katalin:

Keríts hatalmadba,
szóláncaiddal
bilincseljél
magadhoz!

Petres Katalin:

Ha elkap az ihlet,
különös fényel
ragyog a nap,
felhő sincs.

Buday Anikó:

Van, hogy messzire jár
mellőlem, nincs más,
üres lap és
néma toll.

Sági Klári:

Pillangó képében
látogatott meg,
szárnyra kaptam,
repültem.

Szabó Edit Irma:

Gyertyafény varázsa
múzsát csalogat,
szépirásra
ösztönöz.

Klotz Mária:

az ihlet egy belső
tudatállapot
kirobbanó
petárda

Milló Ildikó:

Ihlet kapujában
didergek vakon.
Remélhetek
holnapot?

Balla Zoltán:

Nagy titok: ereje
fénylő varázslat -
ösztönöz egy
új dalra.

Zsatkovics Edit:

hajtóerő, motor
önkifejezés
felhők mögül
földre szállt

Kutasi Horváth Katalin:

Ficánkol a tollam,
úszni kívánna
Betű-tenger
hullámán.

Balla Zoltán:

Váratlan bűvölet,
villámvillanás,
elillanó
varázslat.

Blažekné Benik Mária:

Rólad suttog a szél
Feléd sietve
Sziklák között
Álmodom

Klotz Mária:

az ihlet sajátos
jó érzéshalmaz
repülések
özöne

Balla Zoltán:

Torkod összeszorul,
szíved megremeg
és lelkedből
kibuggyan.

Szabó Edit Irma:

Gyöngybetűkben fogant
versszikrákat szór
a hajnali
sugallat.

Tuboly Erzsébet:

Fejemben kavargó
szavak káosza.
Ha ihlet jön,
vers lehet.

Kutasi Horváth Katalin:

Oly hirtelen lepsz meg,
fel sem ocsúdom,
s máris kész a
költemény.

Szabó Eszter Helka:

Belőled pattan ki
minden szikrája
képzeletem
tüzének.

Szabó Eszter Helka:

Megfogni a percet,
ahogy szű perceg,
szóvá gyúrni
a csendet.

Szakályné Nagy Irén:

Decemberi tájon
Hófedte varázs,
Ihletet ad
A szónak.

VÁGYAKOZÁS

Kutasi Horváth Katalin:

Szikrája felsebez,
lepöckölhetem...
nyomot hagy a
lelkemen.

Klotz Mária:

Ha rám jön az ihlet,
írni szeretnék.
Ne zavarj meg,
szárnyalok!

Dobó Georgina:

Betegségem öld meg,
Élet, engedd, hogy
Boldogabban
Élhessek!

Péteriné Jencski Erzsébet:

Csillagok Hold után,
Hold a Nap után,
Én utánad
vagyódom...

Szörényi Vanda:

bárcsak rám találna
valami igaz
ami nálam
is marad

Balla Zoltán:

Addig vágyakozzál,
míg elég erő
van benned, hogy
célba juss!

Petres Katalin:

Őrjöngő kutyáim
között petárdák
helyett csendre
vagyódom.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Azt hittem, ha érted
élek, egyszer majd
enyém leszel.
Álom volt.

Szörényi Vanda:

mielőtt kívánnál
tanuld elérni
a végtelent
szíveddel

Kutasi Horváth Katalin:

Hamvas rózsza szirma,
lugas rejteke,
béke-illat,
s vágy terem.

Petres Katalin:

Mint szomjazó vándor
sivár sivatagban,
békére vágyunk.
Messze van.

Gáthy Emőke:

megszűntél lenni
minden zsigered
szíved elméd
puszta vágy

Kutasi Horváth Katalin:

Remegő bizsergés,
szív rezdülése:
fel-feltörő
sóhajtás.

Győri Nagy Attila:

míg be nem teljesül
addig csak kínoz
hol édesen
hol marva

Milló Ildikó:

Kikeletre vágyva
eszmél - bimbóban
szunnyadozó
teljesség.

Szakályné Nagy Irén:

Reszkető lelkemre
Gombolnám tested
Szenvedélyes
Melegét.

Klotz Mária:

ha belső vágyódás
nem marcangolna
üres lenne
életed
30

Varga Katalin:

Álmodtam az éjjel.
Békében éltünk.
Fegyver nem volt.
Öleltünk.

Győri Nagy Attila:

hol álmok születnek,
mesék ébrednek,
oda vágyik
az író

Buday Anikó:

Sivatag homokján
egy apró bogár
dűnék között
esőt vár

Juhász Pál:

Tested után vágyom.
Kebled párnája
selymes illat
gyönyöre.

Blažekné Benik Mária:

Szeretném bezárni
A vágy puttonyát
Megpihenni
Melletted

Szabó Eszter Helka:

Lomtalanításkor
a vágyott holmik
szemétkupac
ékei.

Zsatkovics Edit:

nem ereszt gyökerem
napba szálló vágy
leolvadt szárny
zuhanok

Tuboly Erzsébet:

Lenne egyszer egy nap
eseménytelen
a háborgó
világban!

Buday Anikó:

Álmaim vásznára
könnyeim írták
vágyaimnak
szövegét.

Juhász Pál:

A szerelem sírján
Vágyakozás ül.
Remény csókját
Keresve.

Blažekné Benik Mária:

Az élet elsuhan
Csak a vágy marad
Egy ölelés
Egy emlék

VÉLETLEN

Sági Klári:

A véletlen műve,
megtörtént velünk,
hozott jót és
rosszat is.

Sági Klári:

Ha előre tudnám,
mit hoz holnapom,
legyőzném a
véletlent.

Szörényi Vanda:

gyöngyöző szavaim
a véletlenre
sosem fogom
felfűzni

Klotz Mária:

Ha gyakran hibázol,
ne gondold azt, hogy
véletlenség,
más a baj.

Petres Katalin:

Valld be most őszintén,
hogy eljátszottad,
véletlenül
voltál ott.

Szabó Edit Irma:

Véletlen nincs, csakis
névtelenségbe
burkolózó
segítő.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Véletlenül lépett
bagoly lábára
ugribugri
verébké...

Szabóné Horváth Anna:

Csak úgy megtörténik
akaratlanul,
létrehozza
önmagát.

Kutasi Horváth Katalin:

A véletlen játszik,
s bábuként várjuk,
meddig jutunk
pályánkon?

Petres Katalin:

Ámítjuk magunkat,
lehet véletlen,
felmentésnek
jó ötlet.

Horváth-Tóth Éva:

Szigorúan véve:
a véletlen nem
más, mint nem vélt
történes.

Kutasi Horváth Katalin:

Fortuna forgandó.
Szeszéyesen fúj,
s megforgatja
lapjaid.

Dobó Georgina:

Véletlen volt szemünk
Találkozása.
Bús évek is
Követték.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Nem véletlen, hogy a
vihár előtti
csendben madár
sem dalol...

Klotz Mária:

soha nem tudhatod
mit hoz a jövő
véletlenül
köszönt rád

Buday Anikó:

Hogy megszületünk, az
lehet véletlen,
hogy hogy élünk,
mi döntünk.

Tuboly Erzsébet:

Az élet véletlen
helyzetek, kusza
történesek
halmaza.

Bőhm Etelka:

Az élet véletlen
eseményeknek
sorozata,
rendszerben...

Dobó Georgina:

Nem hiszek abban, hogy
Véletlenül vagy
Mellettem. A
Sors küldött.

Herczeg-Vecsei Katalin:

Egymás mellett csüngünk
kis falevélként.
Ez nem lehet
véletlen!

Szakályné Nagy Irén:

Elkerülhetetlen
Sorsszál - váratlan
Pillanatban
Megakadt.

Szabó Eszter Helka:

A véletlen húzza
halálom napját
feneketlen
kalapból.

Balla Zoltán:

Nem tudtam, hogy voltál,
és azt sem hittem,
hogy egyszer majd
rám találsz.

Kutasi Horváth Katalin:

Elindultam vakon.
Hozzád vezetett
bizonytalan
csapásom.

Blažekné Benik Mária:

Véletlenül léptem
Arra az útra
Mi hozzád visz
Szüntelen

Balla Zoltán:

Fogantatásunk a
véletlen műve,
elmúlásunk
fatális.

Kutasi Horváth Katalin:

Kiszámíthatatlan!
Csak találomra
ikszelsz nyertes
vágynakat.

Szabó Eszter Helka:

Kaszinók királya,
a vak véletlen
trónra emel,
letaszít.

CSALÓDÁS

Győri Nagy Attila:

Miért lettél szürke,
hisz szivárvánnyal
festettem meg
lapjaid?

Kutasi Horváth Katalin:

Tiszta gyermek voltam.
Őriztem álmod.
Felébresztett
a világ.

Szabóné Horváth Anna:

Tűzbe mennél érte,
igaznak hiszed,
s hideg zuhany
a lelke.

Szörényi Vanda:

szép szavak szötte
szinte színtelen
szomorúság
szobámban

Kutasi Horváth Katalin:

Türelemmel vártam
igazolásod.
Hamis papírt
nyújtottál.

Győri Nagy Attila:

Bízam bástyáidban.
Omló falaid
árnyékuk csak
hitemnek.

Kamarás Klára:

Minden karácsonykor
az angyalt vártam.
Azt mondták, már
elrepült.

Domokos Edit:

Kék madár fent repült,
de hitem veszett,
mi szép volt, már
porba hullt.

Szörényi Vanda:

hintám az égbe szállt
csillagot fogni
csak csalfa volt
s lehullott

Buday Anikó:

Állt az út végén, hol
gazdáját várta,
de Ő nem tért
haza már.

Győri Nagy Attila:

csókok oly keserű,
szíved jéghideg,
tüzet vártam,
ihletet

Balla Zoltán:

Boldogtalanságom
hidegült szíved
közönyéből
eredez'.

Sági Klári:

Hulló csillag voltál,
pár másodpercnyi,
rám törtél, majd
elhagytál.

Gáthy Emőke:

Gyakorta szikkasztja
az ihlet kútját
hogy az írás
verseny lett

Klotz Mária:

bús lelke falain
mély csalódottság
tükröződik
nyomot hagy

Milló Ildikó:

Csalódástéglákból
épített falat
vadvirággal
ostromolsz.

Zsatkovics Edit:

óvtál vigyáztál rám
hűséggel hittem
vakon neked
elhagytál

Szörényi Vanda:

vihart állnék érted
szólt a fa de már
rönkjére se
ülhetek

Blažekné Benik Mária:

Mikor hajnalodik
Várom a napot
De még most is
Sötét van

Klotz Mária:

nem csaltak a családok
csalódtunk bennük
már megszoktuk
zsiványok

Péteriné Jencski Erzsébet:

Csalódott a Nap a
Holdban, ki most a
csillagokkal
játszogat...

Szabó Eszter Helka:

Sajtot énekelt ki
holló csőréből,
aztán látta:
penészes.

Kutasi Horváth Katalin:

Szentségnek láttam, ki
tévedhetetlen.
Kiderült, hogy
csak ember.

Dobó Georgina:

Sírástól fojtogat
Magányom, az Úr,
Melyet Belém
Égettél.

Szabó Eszter Helka:

Repülni akartam.
Helyette sárban
araszolok
előre.

Kutasi Horváth Katalin:

Élhetnék szépen is,
fájdalom nélkül.
De anya szült
engem is.

Horváth-Tóth Éva:

A legnagyobb mágus
az elme. Színez,
ha vágyik, s lesz
nagy csaló.

Petres Katalin:

Csodaváró álmok
hideg zuhanya
a csalódás,
eszmélet.

SIKER

Szabó Eszter Helka:

Sikerkönyv lapjain
lomok és kincsek
rejtőzhetnek.
Így megy ez.

Milló Ildikó:

Sikered kulcsait
ha nemtelen: felejtsd!
Őszinteség
koronáz!

Győri Nagy Attila:

a siker lépcsőin
nincs tétovázás
nincs majd holnap
nincs talán

Kutasi Horváth Katalin:

Görcsösen akarod?
Elgurul tőled
szorgalmaznak
gyümölcse.

Szabóné Horváth Anna:

Jó lenne érezni
édeskés ízét,
de még várat
magára.

Klotz Mária:

nagy siker sorsodat
sereghajtóvá
sikamlóssá
sikálja

Kutasi Horváth Katalin:

Van, aki hajhássza,
s van, ki csak vágyja.
Más meg csendben
eléri.

Mayer Zsó:

Felhők mögött mindig
kék az ég, ragyog
a Nap, csak lásd
szemeddel!

Győri Nagy Attila:

túlélve száradást
a virág kinyílt,
újra győzött
az élet

Dobó Georgina:

Sikerre születni
kell, az én részem
Az zord, örök
Kárhozat.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Madarak röptében,
fák növésében,
virágban is
velem vagy...

Szörényi Vanda:

pajkos percek tarka
tűzijátéka
színeket sző
létedbe

Kutasi Horváth Katalin:

Siker koronázza
kitartásodat,
elszántságod
beérhet!

Horváth-Tóth Éva:

A sikeres ember
folytatja ott, 'hol
mások zárják
az ajtót.

Kutasi Horváth Katalin:

Ha magad legyőzöd,
dobogó híján
is nyertes vagy,
örülj hát!

Sági Klári:

Siker és a kudarc,
mint a jin és jang,
együtt járnak,
testvérek.

Szörényi Vanda:

fák között cikázik
szomjas szélroham
kortyonként jön
a tavasz

Klotz Mária:

sikertörténettel
bombázd életed
kishitőség
nem segít

Kutasi Horváth Katalin:

Az ördögnek lelked
ne add el soha,
a sikerért
túl nagy ár!

Szabó Eszter Helka:

Sztármosoly mögött is
meglátni a bút.
Nem rejti el
a siker.

Blažekné Benik Mária:

Felröppenő madár
A siker útja
Honnan jött és
hová megy

Kutasi Horváth Katalin:

Van, ki pénzben méri,
más ragyogásban.
Hamis fénye
elvakít.

Rottenberger Petra:

Sikered értékét
Meghatározza,
Mily fontos az
számodra.

Balla Zoltán:

A hírnév csak úgy szép,
ha küzdelmeddel
éremelted
nimbuszod.

Szabó Eszter Helka:

Siker? Janus isten.
Melyik arcával
fordul felém?
Tőlem függ.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

A siker mulandó.
Harcoltál érte,
mégis elhagy.
Nem hű társ.

Balla Zoltán:

Sok-sok verejtékkel,
kemény munkával
érsz a csúcok
csúcsára.

Dobó Georgina:

A siker és én két
Különálló kis
Fogalom egy
Nagy lapon.

GYŰLÖLET

Bak Rita:

Gyűlölöm, ha nem vagy,
gyűlölöm, ha vagy,
És most várlak,
akkor is.

Juhász Pál:

Fortyogó düh-gulyás,
átok-hús benne.
Méregrépát
vágsz bele.

Győri Nagy Attila:

a gyűlölet, harag
nem épít utat,
nem mozgat meg
hegyeket

Milló Ildikó:

Gyűlölet fészkeben
ülsz haragvón
méregtenger
mélyében.

Szörényi Vanda:

a gyűlölet gazát
csak a szeretet
irthatja ki
kertedben

Szabóné Horváth Anna:

Vérszínű zászlóval
rossz démon üldöz,
beleégett
a neved.

Balla Zoltán:

Az örökös viszály
gyengíti lelked -
gyakorolj sok
kegyelmet!

Herczeg-Vecsei Katalin:

Szívünkéből konokul
két hajtás sarjad:
szereget és
gyűlölet.

Varga Árpád:

Bosszú és gyűlölet
ember fejében
állatira
emberi.

Balla Zoltán:

Megvetéssel nem vetsz
magot, csak mérget.
Indulatod
feléget.

Szörényi Vanda:

ha Hókuszpóknak több
haja lenne azt
mérgében csak
kitépné

Petres Katalin:

Megmérgez mindenkit,
öl a gyűlölet,
mély gyökere
a harag.

Balla Zoltán:

Aki haragot szít,
haraggal ébred
és tévúton
ténfereg.

Varga Árpád:

Viszolygó gólemek
járnak előttem,
kénköves tűz
heve sújt.

Varga Katalin:

Izzott a szeméből,
Szólni sem kellett.
Mert kiderült,
Ő gyűlöl.

Sági Klári:

Gyűlöletben élni
lelki szegénység,
gazdagabb,
ki szeret.

Herczeg-Vecsei Katalin:

Nehéz eldönteni,
hogy a világot
gyűlöljük vagy
magunkat.

Szabó Eszter Helka:

Gyűlölet, imádat
úgy váltják egymást,
mint nappalok,
éjszakák.

Sági Klári:

Gyűlöletem gránit,
kemény jéggé vált,
nem enged fel
a szívem.

Blažekné Benik Mária:

Tűzben égesd el a
Gyűlölet magját
Ne szórd soha
Senkire

Gáthy Emőke:

Mint hétfejű sárkány
Lángot okádó
Tör előre
Pusztítón

Szabó Eszter Helka:

Gyűlölet vírusa
tömegeket irt.
Az utókor
fertőzött.

Klotz Mária:

jaj, ahol harag és
gyűlölet él, ott
nincs szeretet
csak bánat

Klotz Mária:

Gyűlölni annyi, mint
fekéllyel élni,
folyton csak nyom,
görcsölve.

Szörényi Vanda:

nem aláz gyaláz
ki gyűlölvé zúz
szeretetet
malmában

Buday Anikó:

Olyan, mint fortyogó
katlan, zubog a
lelkem mélyén,
eléget.

Péteriné Jencski Erzsébet:

A gyűlölet szobra
hideg márványkő,
lélektelen
csillogás...

Dobó Georgina:

Régen gyűlöltem a
Világot. Ma már
Elvagyok, azt
Gondolom.

PÉNZ

Győri Nagy Attila:

pénzért vett szerelem:
hamis ölelés,
megfagyott csók,
műmosoly

Kutasi Horváth Katalin:

Ne dobd el garasod!
Khárón már várja.
Obulusnak
még jó lesz.

Zsatkovics Edit:

volt egy, lett három is -
elvesztettem én,
balga tőzsdén -
kolduslét

Szörényi Vanda:

egyet érts meg: nem az
a gazdag aki
szerez hanem
aki ad

Kutasi Horváth Katalin:

Zsivány vagy még mindig,
Te nem változol.
Jól megéred
a pénzed!

Győri Nagy Attila:

Megvásárolt élet:
kiszolgáltatott,
hát ne legyél
rabszolga!

Petres Katalin:

Aki pénzzel méri
az értékeket,
boldogságát
nem leli.

Buday Anikó:

Szemébe nézve csak
számokat láttam,
már a pénz, mi
uralta.

Győri Nagy Attila:

kinek pénz az ura,
gyermeke léssen
a szolgasors,
a magány

Dobó Georgina:

Kincsünknek hitt pénzünk
Nem kísér minket
Át a másik
Világba.

Kutasi Horváth Katalin:

Ha fogadhoz vered
a garast mindig,
megfizeted
az árát!

Petres Katalin:

A pénz nem boldogít,
de a hiánya
kétségbe ejt
mindenkit.

Blažekné Benik Mária:

Lehet egy koldus is
Sokkal boldogabb
Ha van aki
Szereti

Kutasi Horváth Katalin:

Megfizethetetlen
mindaz az érték,
mit erkölcsöd
közvetít.

Buday Anikó:

Ha a pénz uralja
életedet, a
szabadság biz
elkerül.

Sági Klári:

Ki sokat birtokol,
az nem értheti
azt, ki folyton
nélkülöz.

Buday Anikó:

Van, hogy gőg és önzés
kíséri útját,
hatalmat ad,
úgy hiszi.

Balla Zoltán:

A pénz nem boldogít,
csak megtébolyít,
ha nem ismeresz
mértéket.

Szörényi Vanda:

bankrablást tervező
olimpikonok:
vigyázz - széf - rajt
és arany...

Szabóné Horváth Anna:

Sok mindent kapsz érte.
Igaz-érzelmet
csak színlelnék
miatta.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Kertemben „pénzvirág”,
„Júdás pénze” nyílt,
termése, mint
egy tükör...

Klotz Mária:

Érték, vagyontárgyak -
behálózhatnak.
Ne légy rabja
pénzednek!

Buday Anikó:

Ha csak a pénz ural,
szívben, lélekben
szegényebb vagy
mindennél.

Szabó Eszter Helka:

A százforintonon
sivatagi Nap
sír: nem ér egy
fabatkát!

Varga Árpád:

Ha az idő pénz is,
a pénz tolvaj, hisz
időrabló.
Örök trükk.

Balla Zoltán:

Ha már sok a pénzed,
mindent megvehetsz.
Egészséget
pénzért sem.

Buday Anikó:

Jó, ha van anyyi,
hogy jól élj, de nem
veszejti el
lelkedet.

Klotz Mária:

ne kerülj a pénznek
mély fogságába
fösvénnyé válsz
iriggyé

EMBER

Balla Zoltán:

Emberséget mérni
lehetetlenség -
nincs önsúlya,
csak tétje.

Kutasi Horváth Katalin:

A múltat idézed,
a jövőt vágyod.
Ember képes
csak erre.

Buday Anikó:

Akkor lehetsz ember,
ha gerinced szép,
törhetetlen,
egyenes.

Győri Nagy Attila:

Isten gyermekei
képesek vajon
méltón élni,
emberként?

Balla Zoltán:

Mindig úgy viselkedj,
hogy emberséged
ne forogjon
veszélyben!

Kisznyér Ibolya:

Szabad akarata,
igaz vagy álnok,
dönthet róla
önmaga.

Kutasi Horváth Katalin:

Meddig nősz még, ember?!
Gőgöd tornyosít,
vágyhegyek közt
dackupac!

Péteriné Jencski Erzsébet:

„Ember lenni mindig...”
a körülmények
nem dönthetnek,
légy EMBER...

Győri Nagy Attila:

ember-e az ember
ha embertelen
tettel fordul
emberhez?

Szörényi Vanda:

sóhajtásba írta
vágyát az ember
csak legyen ki
olvassa

Balla Zoltán:

Légy erős és bátor!
De maradj szelíd,
szerethető,
emberi!

Sági Klári:

Ember, az embernek
légy jó barátja,
ne változz át
farkassá!

Kutasi Horváth Katalin:

Értelmet tükrözzön
agytekervényed,
s mert ember vagy,
hát érezz!

Juhász Pál:

Földön mutogatják.
Kihalófélben,
szeretni tud,
ölni kész.

Horváth-Tóth Éva:

A nyelvünk bonyolult.
Mégis megértem,
ha nem szólsz is,
hogyan szeretsz.

Dobó Georgina:

Szerettem az embert,
Míg nem csalódtam
Olyan sokat
Benned is.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Anya, ne búsulj, mert
felőtt a fiad!
Küldetésed
teljesült...

Szabó Eszter Helka:

Ágas-bogas múltja,
kusza történelme
csak embernek
létezik.

Dobó Georgina:

Ember vagyok. Néha
Élnék magasban
Madárként, hogy
Daloljak.

Blažekné Benik Mária:

Embernek születtem
Mi lett belőled
Egy cirkuszi
Fenevad

Klotz Mária:

egy férfi és egy nő
embert és jövőt
együtt alkot
társas lény

Tuboly Erzsébet:

Ha akarna, jó is
lehetne isten
földi mása.
Nem akar.

Zsatkovics Edit:

Egy meg egy nem kettő -
egoista lény,
mizantróp vagy?
elkerülsz?

Kutasi Horváth Katalin:

Birtoklásvágy rabja,
dicsőség átka,
korlátoltság,
holt erény!

Petres Katalin:

Embertelenségben
embernek lenni
az igazi
feladat.

Milló Ildikó:

Bizonyítsd: Ember vagy!
Lélekmadárról
faragj jelet,
szárnyalót!

Szabó Eszter Helka:

Egy kagyló az ember.
Igazgyöngyei
megfakulnak
odabenn.

Kutasi Horváth Katalin:

Ha Faust módjára
eladod lelked,
ördöggé válsz
magad is!

KUDARC

Szörényi Vanda:

feltettem hibáim
a netre de nem
veszik - pedig
mind saját

Kisznyér Ibolya:

Kényelmes indoklás
mások hibája,
önismeret
mást mutat.

Petres Katalin:

Nem az a kérdés, hogy
hányszor esel el.
Hányszor tudsz majd
felállni?

Klotz Mária:

gyors siker és kudarc
kézen fogva jár
párosával
közelít

Péteriné Jencski Erzsébet:

Elkerülheted a
kudarcot, ha a
sikeredben
biztos vagy...

Kutasi Horváth Katalin:

Botrányba fulladnak
fellépéseid.
Le kellene
hát lépned!

Dobó Georgina:

Elbuktam, szerelmem,
Nem kellett neked
Boldogságom,
Nem lelem.

Balla Zoltán:

Kudarcod nemesít -
újabb célokra
mozgósítja
erőid.

Klotz Mária:

a kudarc sikered
ikertestvére
melegágya
jól használd

Kisznyszer Ibolya:

Földbe döngöl néha,
mégis küzdj újra,
igaz álmod
tiéd lesz.

Dobó Georgina:

Fájdalmas a búcsú,
Kudarc az Élet,
Éveim nem
Éltetnek.

Kutasi Horváth Katalin:

Kudarcba fulladni
akárki képes,
de kiúszni
kevesen.

Dobó Georgina:

Elbuktam, felállni
Lelkem képtelen,
Lábam mereng,
Képzeleg.

Kisznyszer Ibolya:

Tehetetlen érzet,
sorsoddal békülj,
önbizalom
reményed.

Milló Ildikó:

Kudarcból kápolna.
Bűnbánatodból
katedrális -
ég-magas.

Szörényi Vanda:

megutálnám magam
ha panaszkodnék
csak ne adnál
rá okot

Sági Klári:

A küzdelmeidnek
előbb vagy utóbb
győznie kell,
tarts ki hát!

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Kudarcot kudarcra
halmoztam. Csoda,
hogy bele nem
rokkantam.

Varga Árpád:

Lélekvándorlásról
s vágyról álmodtam.
Kudarcc immár
nem érhet.

Balla Zoltán:

Ha százszor elbuzsz is,
százszor állj talpra -
mert úgy leszel
emberi.

Böhm Etelka:

Gyenge ember, aki
kudarctól félve
csak tipródik
magában.

Buday Anikó:

Vidám embert kerül
a kudarc, sebzett
lelkekre meg
vadászni.

Buday Anikó:

Szívemben már nincs nyár,
jéggé dermedt az
idő, s ráült
a kudarc.

Szabó Eszter Helka:

Állandó egyenes
az életemben
kudarcaim
számsora.

Dobó Georgina:

Felbuktam, úszom az
Árral, mint Hitét
Vesztett Csónak
A tavon.

Szörényi Vanda:

mögöttem téblábol
a kudarc tán nem
próbáltam még
elégyszer

Szabó Eszter Helka:

Isten ír leckéket
kudarcaimhoz.
Alig győzőm
tanulni!

Szabó Eszter Helka:

Jó szándékkal bélelt
pokolban él még.
Kitörésre
képtelen.

BÁNAT

Milló Ildikó:

Bánat barázdálja,
mintázza bőszen,
arcom törött
porcelán.

Klotz Mária:

Ha búsan élsz, nem lesz
időd boldoggá
formálni az
életed.

Szabó Eszter Helka:

Könnye hullik, hullik.
Patakká duzzadt.
Rút kiskacsa
kesereg.

Szörényi Vanda:

letarolt lelkembe
ültethetsz vigaszt
de sose fog
kinőni

Győri Nagy Attila:

Fájó emlékeim
szállnak a széllel,
marják lelkem,
hiányzol.

Balla Zoltán:

Lelkeden korom ül,
szíved gyásztól fáj,
szemedben bús
könnyhomály.

Zsatkovics Edit:

fűzfa rám hajolt
űznék lidércet
feladnám most
nem lehet

Juhász Pál:

Fekete madárként,
csendes sóhajjal,
vállamra ül
a bánat.

Balla Zoltán:

Lelked bánatára
kevés gyógyír az,
ha mástól vársz
csodákat.

Dobó Georgina:

Bánatos szívem nem
Lelhet megnyugvást,
Felejteni
Nem tudlak.

Győri Nagy Attila:

Könnyek nélkül sírok,
észre nem veszed,
csak már későn,
vagy soha.

Petres Katalin:

Mária fájdalma,
szent alázata
az anyákat
segítse!

Petres Katalin:

Mint makacs, szürke por,
bánat borítja
a szívemet,
ott ragadt.

Juhász Pál:

Halál menyasszonya,
Fekete kendős,
sirató nő
álomban.

Szabó Eszter Helka:

Keserves nótákat
susog a nádas.
A temérdek
bú örök.

Péteriné Jencski Erzsébet:

Óriási tenger
a szomorúság,
bánat könnye
hizlalja...

Szörényi Vanda:

eltörtből letörtté
vált lélekre lép
ólomlábú
fájdalom
54

Sági Klári:

Sötét felhőkbe von,
szívet szomorít,
uralkodik
lelkeden.

Gáthy Emőke:

Rossz ápoló vagyok
Magamra veszek
Bajt bánatot
Bús sorsot

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Ha magad sem tudod,
lelkeden mi rág,
búskomor vagy,
bánatos.

Klotz Mária:

bú bánat bitangul
benned barangol
borzasztóan
béníthat

Tuboly Erzsébet:

Feketén hömpölygő
bánatfolyó víz
messze minden
örömet.

Herczeg-Vecsei Katalin:

A bánat kietlen,
puszta sivatag,
hol édesvíz
az öröm.

Kisznyér Ibolya

Múló idő gyógyít,
szépen hangzó csak
halványítja
csupán azt.

Gáthy Emőke:

Mindenki fájdalma
Az én fájdalmam
Minden bánat
Bánatom

Herczeg-Vecsei Katalin:

Kövérr könnycsepp gördül
végig arcodon:
keserűség-
esszencia.

Szörényi Vanda:

hit halálában nőtt
hite így benne
megszületett
a bánat

Horváth-Tóth Éva:

Ma úgy hevertem, mint
faág a földön.
Ő is, én is
letörtén.

MENEKVÉS

Győri Nagy Attila:

ha nem látsz kiutat,
törj át egy falat,
ott bejön majd
a remény

Győri Nagy Attila:

a közöny néha a
legjobb menekvés
feldúlt lelkem
tüzének

Balla Zoltán:

Saját sorsod elől
nem menekülhetsz -
embereld meg
magadat!

Balla Zoltán:

Gyáva nyúl az, aki
a kicsitől is
elfut - fő a
bátorság.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Úgy játszol velem, mint
a macskánk a kis
egérrel. Hogy
túrhetném?

Péteriné Jencski Erzsébet:

Ha előlem elfutsz,
a boldogságod
dobhatod el
magadtól...

Dobó Georgina:

Menekülnék Hozzád,
De nem engeded.
Kezed másnak
Adod el.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

A cica csak játszik,
míg az egér az
életéért
menekül.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Az okos ember csak
Előre akar
menekülni.
Van kiút.

Balla Zoltán:

Halál elől nincsen
menekülés, mert
bárhová mégy,
utolér.

Győri Nagy Attila:

nem futhatsz el soha
önmagad elől,
fogadd hát el
barátként!

Péteriné Jencski Erzsébet:

Hiába menekülsz!
Tenger sem tudja
bánatomat
elmosni...

Szörényi Vanda:

ha nyúlcipőt kapnék
szeretnék addig
eljutni hogy
felvegyem

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Fut a vad: menekül.
Vadász úzi, nem
menekülhet.
Legyőzték.

Balla Zoltán:

Menekülni könnyű,
bátornak lenni
nagy merészség.
Ne feledd!

Kutasi Horváth Katalin:

Karjaim közül már
nem menekülhetsz.
Meg akarlak
tartani.

Klotz Mária:

a buta menekvés
rossz önfeladás
vállald magad
ne add fel

Szörényi Vanda:

mindenre figyelünk
utunk során csak
egyre nem - az
irányra

Kisznyér Ibolya:

Pánik helyett figyelj,
percnyi nyugalom
előnyt, erőt
ad neked.

Buday Anikó:

Riadt madár ül a
kalitkában, néz
búsan, van-e
menekvés.

Sági Klári:

Egyetlen út sincs már,
az ajtók zárva,
ablak résnyi,
rab vagyok.

Milló Ildikó:

Menekvés palástja
Csillagos égbolt
Origója
Én vagyok

Dobó Georgina:

Egyetlen menedék
Lágy hangod, karod
Volt, mely már nem
Óv engem.

Kisznyér Ibolya:

Keress üldöződnek
menekvés helyett
őt kergetőt,
erőset!

Varga Katalin:

Tudod, nincs menekvés
Az érzelmektől.
Józan ésszel
Szeressél!

Klotz Mária:

Őrült szenvedélybe
ne menekülj, mert
vesztes leszel,
megbánod!

Gáthy Emőke:

halála menekvés
testi kínjai
évtizedes
bugyrából

Horváth-Tóth Éva:

Milyen jó volt, mikor
takaró alá
bújtam, tudván,
az megvéd.

ISTEN(SÉG)

Juhász Pál:

Betegnek teremtett
költészet fészket
zárt lelkembe
sóhajtja.

Kutasi Horváth Katalin:

Felkelő napban már
ott dereng arcod,
Hold nővéred
kergeted.

Szörényi Vanda:

dohos templomfalon
visszhangoznak az
istent hívó
halk imák

Győri Nagy Attila:

csak az Isten kísér
végig utamon,
átutazó
a többi

Petres Katalin:

Ezerarcú csodák,
Istentől kapott
hihetetlen
ajándék.

Szabó Eszter Helka:

Mindenlátó szemed
észreveszi-e
küszködésem
köveit?

Kisznay Ibolya:

Isten nyújtja kezét,
hited visz felé,
tett minősít,
felemel.

Balla Zoltán:

Nincs hatalmasabb
senki nálánál.
Mindent mozgat:
Ő, az Úr.

Kisznyér Ibolya:

Kegyelmi pillanat,
Istent érezni
csodás Áldás,
nincs rá szó.

Szörényi Vanda:

apránként csurran rád
a kegyelme mint
felnövekvő
cseppkövek

Szabó Eszter Helka:

A Te áldott kezed
letöröli mind
verejtékem
cseppjeit.

Kutasi Horváth Katalin:

Istenülni készülsz?
Könyörülj rajtam,
s festek neked
glóriát!

Péteriné Jencski Erzsébet:

Az ember megpróbált
istent játszani,
nagy árat fog
fizetni...

Györi Nagy Attila:

az Istenem ott van,
ahol sokan csak
kínzó magányt
találnak

Kisznyér Ibolya:

Nincs tér, idő, forma,
elérhetetlen,
emberi ész
megreked.

Sági Klári:

Elképzelni tudod,
de nem láthatod
igaz arcát,
rejtélyes.

Kutasi Horváth Katalin:

Éjszaka, himnusom
hozzád zengem rég,
te virrasztasz
felettem!

Balla Zoltán:

Mindenek tudója,
örök mozgató.
Abszolút és
végtelen.

Klotz Mária:

Van istenhívó és
van ateista.
Más szemlélet,
világkép.

Horváth-Tóth Éva:

Az alázat térdre
rogyaszt, magasba
hit emeli
lelkedet.

Szabó Eszter Helka:

Balaton fodrában
hullámzik hangja.
Indulnom kell.
Isten szól.

Kutasi Horváth Katalin:

A Sion-hegy alatt
találkozunk majd.
Letörlöd a
könnyeim?

Milló Ildikó:

Ha hívom - integet
Nem tagad - ígér
Reményt üzen
Istenem

Kisznyér Ibolya:

Nem láthatja ember
isten szemével
a világot,
oly kicsiny.

Balla Zoltán:

Végtelen rendező -
örökké alkot,
ítélkezik,
megbocsát.

Kutasi Horváth Katalin:

Hitetlen hitemet
hamar hajlítod.
Harmatkönnyem
hullajtom.

Klotz Mária:

az élet vándorút
istenség felé
végállomás
mennyország

Balla Zoltán:

Vannak, akik hiszik.
Vannak, akik nem -
mégis hozzá
esdenek.

VÍVÓDÁS

Sági Klári:

Menjek vagy maradjak,
vigyek vagy hozzak,
adjak, kérjek?
Nem tudom!

Szörényi Vanda:

ha fontos vagyok hív
ha hív szeret is
na persze - az
ébredtöm

Kutasi Horváth Katalin:

Ha nyugtalan vagyok,
lecsendesedem.
A tenger is
képes rá.

Kovács Ádám Máté:

Vívni katartikus:
Rossz életstílus,
Jön bacilus:
Végső tus.

Szabó Eszter Helka:

Túlélni magamat
reményvesztetten,
vagy küzdeni
a korról?

Kutasi Horváth Katalin:

Élhetem-e tovább
eddig lételem?
Boccaccioval
álmodom.

Ordas Andrea:

Királyoké lehet,
Most mindenkié,
És mégsem kell
Korona?

Klotz Mária:

nem gondolkodó az
aki sohasem
tépelődik
valamin

Péteriné Jencski Erzsébet:

Rókát láttam itthon,
kicsinyeit vagy
tyúkjaimat
féltsem-e....

Szörényi Vanda:

azt nem tudom fussak
a jövőm elől
vagy kergessem
a múltam?

Kovács Ádám Máté:

Keserédes sorok,
Szoruló torok,
Tűnő korok,
Zokogok.

Balla Zoltán:

Sok tanácstalanság,
sok viaskodás
kevés sikert
halmozhat.

Dobó Georgina:

Túléli-e vajon
Világunk e vad
Háborút, mely
Értünk dúl?

Kovács Ádám Máté:

Mi lesz napok múlva?
Lélek kinyúlva,
Bolt feldúlva,
De durva!

Balla Zoltán:

Ha csak tipródsz, sose
juthatsz előbbre.
A célodra
koncentrálj!

Klotz Mária:

azt hittem szeretlek
kételyben élek
nem tudom már
mit érzek

Kutasi Horváth Katalin:

Felöltöd masz kodat.
Te te maradsz-e?
S kit látsz bennem
ezután?

Kovács Ádám Máté:

Lelkem határtalan,
Karantén testem.
Alaptalan?
Elvesztem.

Szörényi Vanda:

teremtőm tenyere
vajon mekkora
és megtart-e
rajta most?

Kutasi Horváth Katalin:

Megcselekedjük-e
mindazt, mit kérnek?
S figyelünk-e
egymásra?

Holécziné Tóth Zsuzsa:

A sors próbára tesz.
Most minden ember
bűneiért
bűnhődik?

Sági Klári:

Csak, sírok, szenvedek,
gyötör a kérdés,
tudlak-e még
szeretni.

Kutasi Horváth Katalin:

Kételyünk befertőz,
félelmeinket
ragasztjuk most
egymásra.

Horváth-Tóth Éva:

Te vagy legszebb tárgya,
szívem tétova
dobbanása.
Vágyom rád.

Domokos Edit:

Jobbra vagy balra mész?
Maradsz középen?
Lelked marja
vívódás.

Szabó Eszter Helka:

Levegylem a bábút?
Két lépéssel matt.
Meghagyom az
életét.

Klotz Mária:

élet és/vagy halál
vívódásban áll
harcuk örök
küzdelem
64

Milló Ildikó:

COVID tizenkilenc -
Nehéz elhinni -
Ránk fagyasztja
Álmaink.

HALÁL

Péteriné Jencski Erzsébet:

Ma már nem halnék én
érted száz halált,
még szeretlek,
de múlik...

Szabó Edit Irma:

A test végjátéka
sötét, de a fény
újra él a
lélekben.

Kovács Ádám Máté:

Temetések során
Kántorizálok,
Koporsóknál
Megállok.

Győri Nagy Attila:

A költő reményét
kiáltják szavak:
marad-e nyom
utánam?

Dobó Georgina:

Kérlek, halál, vigyél
Magaddal Dante
Poklába! Itt
Nincs Élet!

Balla Zoltán:

Van, kit hosszan kóstál,
van, kire lecsap:
végek vége -
ő bekap.

Petres Katalin:

A lélek elhagyja
a porhüvelyét,
megszabadul,
fénybe ér.

Holécziné Tóth Zsuzsa:

Van úgy, hogy hívod őt,
de ha majd eljő -
menekülnél
előle.

Győri Nagy Attila:

vég vagy kezdet talán
ismeretlen még
örök kérdés
a halál

Kovács Ádám Máté:

Kaszakövet vettem,
Így nem pihentem,
Halál lettem,
Temettem.

Bak Rita:

Szívem esti árnya
semmit se kér már,
vad bozótos,
csöndes ég.

Szörényi Vanda:

az utolsó utak
mindig zsákutcák
de nem mindegy
ki vezet

Juhász Pál:

Megnyugvás öregnek,
Bú fiatalnak.
Hívatlan társ,
Ködfátyol.

Zsatkovics Edit:

Kis suta madárkád
bús éjfélszeműd
sirat apám
örökre

Kovács Ádám Máté:

Testem koporsóba,
A lelkem hova?
Mennyországba
Száll tova?

Péteriné Jencski Erzsébet:

Akkor bánod majd, hogy
csillagösvényen
nem jöttél el
énvelem...

Szörényi Vanda:

markába zárt hiányt
nem ereszthet el
csak könnyíthet
a könnycsepp

Balla Zoltán:

Semmi hókamóka -
ki megszületett,
annak egyszer
beköszön.

Sági Klári:

Az elmúlás örök,
nincs visszafelé.
Feltámadás?
Csak remény.

Petres Katalin:

Huszonkettes csapda
az utolsó témánk,
karanténban
haláltánc.

Buday Anikó:

Gyertyaláng libben, egy
lélek távozik,
jött érte a
bús halál.

Milló Ildikó:

Derekamat fogva
pörögve táncol
Velem rikolt
nevedben

Klotz Mária:

A halál már akkor
is benned van, ha
fogansz, onnan
kezdődik.

Milló Ildikó:

Vágy szötte szárnyunk
Életvirág szirma
öleli a
végtelen

Kisznay Ibolya:

Szenvedőnek kínja
vágyja a halált,
megváltása
másvilág.

Tuboly Erzsébet:

Ködcseppen, szél hátán
utazgat apró,
gonosz gyilkos.
Megtalál.

Domokos Edit:

Földi pálya vége,
nincs már dolgod itt.
Szemed zárja
a halál.

Szörényi Vanda:

úgy tűntél bennem élsz
mégis marcangol
a lélekcsend
idekinn

A folyóirat szerzői:

Bak Rita

Balla Zoltán

Black Ice

Blažekné Benik Mária

Böhm Etelka

Buday Anikó

Dobó Georgina

Domokos Edit

Dóczy Hajnal

Gáthy Emőke

Győri Nagy Attila

Herczeg-Vecsei Katalin

Holécziné Tóth Zsuzsa

Horváth-Tóth Éva

Juhász Pál

Kamarás Klára

Kisznyér Ibolya

Klotz Mária

Kovács Ádám Máté

Kutasi Horváth Katalin

Mayer Zsó

Milló Ildikó

Ordas Andrea

Petres Katalin

Péteriné Jencski Erzsébet

Rottenberger Petra

Sági Klári

Szabó Edit Irma

Szabó Eszter Helka

Szabóné Horváth Anna

Szakályné Nagy Irén

Szörényi Vanda

Takács Dóra

Tuboly Erzsébet

Varga Árpád

Varga Katalin

Zsatkovics Edit

Kiadó: Vizuális Pedagógiai Műhely BT. (<http://www.vpm.hu>)

Nyomda: Palatia Nyomda és Kiadó Kft., Győr, Viza u. 4-6.

Szerkesztő és nyelvi lektor: Kutasi Horváth Katalin

Alapító-főszerkesztő: Baranyai Attila

Szerkesztőség címe: 8263 Badacsonytördemic, Római út 84.

<http://poeta.hu/feketen-feheren> - folyoirat@poeta.hu

ISSN 2060-5854

*Kutasi Horváth Katalin: Megfáradtan
(Dobogókő, kút, részlet, Vermes Jenő faragása)*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*

Kutasi Horváth Katalin: Kereszthalál (Pilismarót)

*Az Irodalom Fekétén-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*
